

ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2007
ΕΝΔΕΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Μετάφραση

Τότε ο Πακούβιος του είπε πως όσα είχε γράψει ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα, αλλά του φαίνονταν κάπως τραχιά και πικρά. Ο Άκκιος του απάντησε: «Έτσι είναι όπως τα λες· κι ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό. Γιατί ελπίζω ότι θα είναι καλύτερα αυτά που θα γράψω στη συνέχεια. Γιατί αυτό που συμβαίνει στους καρπούς, το ίδιο λένε ότι συμβαίνει και με τα πνεύματα: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί γίνονται αργότερα γινωμένοι και ευχάριστοι· όσοι όμως γεννιούνται από την αρχή μαλακοί και μαλακοί, δεν γίνονται αργότερα ώριμοι, αλλά σάπιοι».

Ο δούλος του Αισώπου μας, ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός, δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Στην Αθήνα έμεινε για λίγους μήνες ως ελεύθερος κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο, κι από εκεί πήγε στην Ασία. Αργότερα, κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, όταν έμαθε από επιστολές του Αισώπου πως ήταν δραπέτης, τον συνέλαβε και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο.

- B.**
- 1α. quod → quem
romis → roma
idem → eandem
nostri → nostrorum
servus → servus
tibi → a se
menses → mensium
litteris → litterae
hominem → homo / hominum
- β. meliora → bene – melius - optime
matura → maturiora- maturissima / maturrima
libero → liberius – liberiore – liberrimum – liberrimo

- 2α. dixit → dicendo
esse → estote
scripsisset → scripturus sit
videri → visum iri
fugit → fugeritis / fugite
cognovisset → cognoscendus
comprehendit → comprehendisse
tradidit → traduntur
- 2.β nascuntur: Μετοχή Ενεστώτα → nascens
Μετοχή Μέλλοντα → nasciturus (naturus)
Μετοχή Παρακείμενου → natus
- abiit: Υποτακτική Ενεστώτα → abeat
Υποτακτική Παρατατικού → abiret
Υποτακτική Μέλλοντα → abiturus sit

- 3.a id = υποκείμενο στο raenitet
me = αιτιατική προσώπου στο raenitet
fore = αντικείμενο στο spero, ειδικό απαρέμφατο
servus = παράθεση στο Licinus
Roma = αφαιρετική απομάκρυνσης από τόπο στο fugit
menses = αιτιατική του χρόνου στο fuit (δηλώνει διάρκεια)
fugitivum = κατηγορούμενο στο eum λόγω του esse

3. β quae scripsisset
Αναφορική ουσιαστική ως υποκείμενο στο απαρέμφατο esse. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί λειτουργεί στα πλαίσια του πλάγιου λόγου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (scripsisset) για το προτερόχρονο στο παρελθόν σε εξάρτηση από ιστορικό χρόνο (dixit) σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων.

Cum eum fugitivum.....cognovisset

Χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου. Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό cum ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση μεταξύ της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί μια σχέση αιτίου αιτιατού ανάμεσα τους. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset) για το προτερόχρονο στο παρελθόν σε εξάρτηση από ιστορικό χρόνο (comprehendit) σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων.

4. α. Homo a Platone quodam Sardonio comprehensus est
β. Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abisse
γ. Noli tradere hominem
Ne hominem tradideris